

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.563 van 29 november 2016
in de zaak A. 215.270/XIV-36.293**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Antwerpsesteenweg 59 B
 alwaar woonplaats wordt gekozen
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Carmenta Decordier
 kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
 Harlekijnstraat 9

tegen :

XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mieke Van Den Broeck
kantoor houdend 1210 Brussel
Haachtsesteenweg 55
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 12 maart 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 138.225 van 10 februari 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 11.179 van 26 maart 2015.

Verweerster heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ten einde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 september 2016.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laurent Bracke, die *loco* advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Mieke Van Den Broeck, die verschijnt voor verweerster, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie neemt op 26 januari 2015 in hoofde van verweerster een beslissing houdende afwijzing van een aanvraag op grond van artikel 47/1 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende

de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen' (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 3 februari 2015 stelt verweerster tegen die beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 9 februari 2015 stelt verweerster tevens een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een arrest van 10 februari 2015 beveelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de schorsing van de tenuitvoerlegging van de voornoemde beslissing van 26 januari 2015 en beveelt hij de huidige verzoekende partij niet over te gaan tot de gedwongen verwijdering van huidige verweerster tot wanneer over het beroep tot nietigverklaring uitspraak zal zijn gedaan. Dit is het bestreden arrest.

IV. Ontvankelijkheid van het cassatieberoep – belang.

Standpunt van de partijen

4. De verzoekende partij laat in het verzoekschrift tot cassatie onder meer gelden dat zij haar belang bij het huidige cassatieberoep niet zou verliezen ingevolge een - op dat ogenblik nog toekomstig - arrest over het beroep tot nietigverklaring. Er anders over oordelen zou volgens de verzoekende partij tot gevolg hebben dat de Belgische Staat met onwettige beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou worden geconfronteerd zonder zich daartegen te kunnen voorzien bij de cassatierechter. Dit zou een schending inhouden van het belang als primaire ontvankelijkheidsvoorwaarde. De verzoekende partij verwijst daartoe naar 's Raads arresten nr. 220.350 van 20 juli 2012 en 222.622 van 26 februari 2013.

5. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij haar uiteenzetting over het belang bij het cassatieberoep. In antwoord op een exceptie van de verwerende partij voegt zij toe dat de schorsing van de aanvankelijk bestreden beslissing geen afbreuk doet aan haar belang bij het cassatieberoep. Ingevolge die schorsing kan de verzoekende partij de aanvankelijk bestreden beslissing niet langer ten uitvoer leggen en bovendien wordt zij gedwongen om verweester, die onregelmatig in het Rijk verblijft, hier verder te laten verblijven. De verzoekende partij wordt aldus rechtstreeks geraakt in haar belangen. Waar verweester voorhoudt dat de verzoekende partij geen belang zou hebben bij het cassatieberoep omdat het beroep tot nietigverklaring op grond van artikel 39/79 van de vreemdelingenwet schorsende werking zou hebben, benadrukt de verzoekende partij dat de schorsing het gevolg is van het bestreden arrest en niet van het ingestelde beroep tot nietigverklaring. Volgens de verzoekende partij hangt die exceptie samen met de beoordeling van de middelen, waarin de verzoekende partij onder meer de overwegingen in het bestreden arrest betwist als zou het beroep tot nietigverklaring een schorsende werking hebben op grond van het voornoemde artikel 39/79.

Beoordeling

6. Het belang bij een cassatieberoep voor de Raad van State moet niet enkel bestaan bij het instellen van dat beroep maar ook gedurende de gehele procedure, tot op het ogenblik van de uitspraak. Het kan teloorgaan door omstandigheden die zich in de loop van het geding voordoen.

Daargelaten de vraag naar de gegrondheid van de exceptie uit de memorie van antwoord, wordt in het auditorsverslag vastgesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de aanvankelijk bestreden beslissing heeft vernietigd met zijn arrest nr. 157.098 van 26 november 2015 en dat dit arrest definitief is geworden. Het huidige cassatieberoep is enkel gericht tegen het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarmee de schorsing van de tenuitvoerlegging van de aanvankelijk bestreden beslissing werd bevolen en

waarmee voorlopige maatregelen werden bevolen aan de huidige verzoekende partij in afwachting van een uitspraak over het beroep tot nietigverklaring.

De vordering tot schorsing en het bevelen van voorlopige maatregelen vormen slechts een accessorium van het beroep tot nietigverklaring. Voor zover de Raad van State het bestreden arrest zou vernietigen, zou de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet anders kunnen dan de vordering tot schorsing en het horen bevelen van voorlopige maatregelen alsnog te verwerpen vermits de aanvankelijk bestreden beslissing ingevolge de vernietiging ervan bij arrest van 26 november 2015 uit het rechtsverkeer is verdwenen.

Aan het voorgaande wordt geen afbreuk gedaan door verzoekers voorgehouden belang dat erin zou bestaan toekomstige onwettige beslissingen te vermijden. Dergelijk belang bestaat in wezen enkel uit het horen gegrond verklaren van een middel en is derhalve een onrechtstreeks belang dat niet volstaat.

Het cassatieberoep is niet-ontvankelijk bij gebrek aan actueel belang.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig november tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
met bijstand van	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques